

Neljä pientä aikuista

Tarina voisi olla se vanha: Hyvin toimeentuleva perhe kauniissa kaupunkikodissa, Juulia (Alma Pöysti) on menestyvä kansanedustaja, Matias (Eero Milonoff) sielunpaimen, joka tuntee maallisten kiusausten voiman. Matias jää kiinni salasuhteesta Enniin (Oona Airola). Tämä oli tässä – tai mitä jos ei olisikaan?

Kärsivällisesti kolmikko alkaa tutkia polyamorian mahdollisuuksia. Juulia löytää rinnalleen uuden heilan, muunsukupuolisen kabareetaiteilija Miskan (Pietu Wikström). Rakkaus laajentaa olemista ja elämää, mutta silti sen esteenä voivat olla omat pelot ja epävarmuudet.

Yksityiskohdiltaan *Neljä pientä aikuista* on arvokas aikakapseli 2020-luvun puheenaiheista: monisuhteisuus, itseapukirjallisuus, ärtyvän suolen oireyhtymä, huumeiden viihdekäyttö. Samalla se dokumentoi laajenevaa ymmärrystä sukupuolen, seksuaalisuuden ja ihmissuhteiden kirjosta. Ajattomimmillaan Selma Vilhunen pohtii vapautta, vastuuta, arvostusta ja eriarvoisuutta: Kenen puheluun vastataan joulupöydästä? Miksi yksi saa timanttikorvakorut mutta toinen vanerista tehdyt?

Tytti Rantanen (Sodankylän elokuvajuhlien katalogi 2024)

Neljä pientä aikuista

Selma Vilhunen käsittelee rakkautta ja siihen liittyviä vapauden ja vastuun kysymyksiä poikkeuksellisen haastavasti.

Tarmo Poussu (Episodi 27.12.2023) * * * *

Rakkaudesta kertovia elokuvia mahtuu 13 tusinaan, mutta rakkauden olemusta ja ulottuvuuksia vakavasti pohtivat elokuvat ovat silti harvinaisia kuin kanan hampaat. Selma Vilhusen kirjoittama ja ohjaama Neljä pientä aikuista on lajissaan poikkeus: arkisen ihmissuhdetarinan kautta se asettaa haastavia kysymyksiä siitä, mitä vapaus ja vastuu tarkoittavat rakkaudessa.

Lähtökohta on perinteinen. Menestyvä poliitikko Juulia (Alma Pöysti) on naimisissa Matiaksen (Eero Milonoff), vastikään kirkkoherraksi nimitetyn papin kanssa. Heidän avioliittonsa vaikuttaa onnelliselta ja alun lemmiskelykohtauksen perusteella myös seksuaalisesti aktiiviselta. Siitä huolimatta Matiaksella on sivusuhte yksin asuvan Ennin (Oona Airola) kanssa.

Kun Matiaksen uskottomuus paljastuu, Juulia joutuu vaikeiden valintojen eteen. Ensiraivosta ja surusta toivuttuaan hän päätyykin tekemään yllättävän ehdotuksen. Jos kahden kauppa ei Matiakselle riitä, ehkä heidän pitäisi avata avioliittonsa – omaksua polyamorinen elämäntapa.

Pian myös Juulia löytää itselleen rakastajan: polyamorisessa suhteessa jo ennestään elävän Miskan (Petu Wikström). Vähän aikaa näyttää siltä, että suhdeneliö tuo lisäarvoa jokaisen osapuolensa elämään. Mutta vapauden kasvaessa kasvaa myös vastuu, ja neljän ihmisen ongelmissa on enemmän soviteltavaa kuin kahden.

Vilhusen elokuva ei tarjoa katsojalle valmiita vastauksia vaan havainnoi ihmissuhteiden dynamiikkaa, kyseenalaistaa yleisesti hyväksytyjä totuuksia ja johdattaa hienovaraisesti katsojankin pohtimaan oman elämänsä valintoja ja niiden perusteita.

Elokuvan keskeiset näyttelijät tekevät erinomaista työtä. Erityisesti Alma Pöysti säteilee roolissaan sekä vapautunutta itsevarmuutta että uudenlaista aistillisuutta, mutta tulkitsee myös petetyn vaimon tuskaa lähes pelottavan aidosti.

Itselleni elokuvan ainoa häiritsevä seikka on Matiaksen ammattiin ja luonnekuvaan liittyvä ristiriita. Toki kirkonmies voi vaimoaan pettää ja ehkä polyamoriastakin innostua, mutta kun tähän lisätään vielä huumeiden rutinoitu viihdekäyttö, alkaa henkilöhahmon uskottavuus säröillä.